

ในวันที่ 19 มี.ค. 2557 ที่ผ่านมา ทางคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ นิต้า ได้มีการจัดสัมมนาเรื่อง “ผลของวิกฤตการณ์เมืองกับเศรษฐกิจไทยปี 2557 และปัญหาราคาน้ำมันไทย : ความจริงคืออะไร?” โดยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์และพยากรณ์เศรษฐกิจไทยในปี 2557 ซึ่งเป็นประเด็นที่ผมจะกล่าวถึงในวันนี้ครับ

โดยปกติทิศทางเศรษฐกิจไทยจะขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจโลกเป็นสำคัญ เนื่องจากบทบาทของภาคการส่งออก ทั้งโดยขนาดต่อจีดีพีและโดยธรรมชาติที่มีความผันผวนตามภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าและค่าเงินบาท ในขณะที่ปัจจัยด้านการจ่ายเพื่อการบริโภคทั้งภาครัฐและเอกชนที่ผ่านมามีลักษณะที่ค่อนข้างมีเสถียรภาพ และขยายตัวในอัตราปกติสม่ำเสมอ

ตั้งแต่ช่วงไตรมาส 4/2556 ที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยมีลักษณะตรงข้ามกับภาวะปกติ กล่าวคือ ผลจากวิกฤตการณ์เมืองส่งผลให้การบริโภคและการลงทุนในประเทศชะลอตัวอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความยืดเยื้อของการชุมนุมและการที่ยังไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาล หรือมีทิศทางการปฏิรูปที่ชัดเจน ส่งผลให้การบริโภคและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชนชะลอตัวอย่างชัดเจน ในขณะที่การส่งออกกลับเป็นปัจจัยที่พยุงเศรษฐกิจไทยในปีนี้ เนื่องจากมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ค่อยๆ ปรับตัวดีขึ้นเรื่อยๆ

ดังนั้น โดยรวมคาดว่าเศรษฐกิจไทยในปีนี้จะมีการขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อเนื่องอีกปี (ปี 2556 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.9 หรือหากใช้ข้อมูลที่ปรับฤดูกาลจะขยายตัวร้อยละ 2.8)

โดยผลของวิกฤตการณ์เมืองที่ยืดเยื้อตั้งแต่ช่วงไตรมาส 4/2556 ถึงปัจจุบัน ส่งผลต่อเศรษฐกิจไทยทั้งในด้าน 1) รายจ่ายภาครัฐบาล และ 2) ความไม่แน่นอนของทิศทางเศรษฐกิจ ซึ่งกระทบทั้งการลงทุนและการบริโภคภาคเอกชน

จากการวิเคราะห์โดย NIDA Macro Model คาดว่าในช่วงครึ่งแรกของปี 2557 เศรษฐกิจจะชะลอตัวต่อเนื่องจากไตรมาส 4/2556 ตามวิกฤตการณ์เมือง ซึ่งทำให้อัตราการ

พยากรณ์เศรษฐกิจไทย ปี 2557-2558 (19 ปี.ค. 2557)

	2556	2557F	2558F
GDP Growth	2.8	2.6	4.9
Headline Inflation	2.4	2.3	2.9
Private Consumption	0.0	1.8	6.8
Private Investment	-3.0	1.0	18.2
Exports (Goods-Value)	-0.1	5.0	10.3
Imports (Goods-Value)	-0.1	-0.8	17.4

ที่มา: NIDA Mackro Model

ขยายตัวต่ำในระดับร้อยละ 1.4 ส่วนในช่วงครึ่งหลังของปี เศรษฐกิจน่าจะกระเตื้องขึ้นหากการเมืองเริ่มคลี่คลาย โดยคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.8 ดังนั้นคาดว่าทั้งปี 2557 เศรษฐกิจจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 2.6

ในองค์ประกอบของจีดีพีทั้งหมด ตัวแปรหลักที่น่าจะมีการขยายตัวสูงสุดในปี 2557 ได้แก่ การส่งออก โดยคาดว่าจะปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (รวมรายได้จากการท่องเที่ยว) จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วที่ขยายตัวร้อยละ 4.2 โดยอัตราการขยายตัวจะเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในช่วงครึ่งหลังของปี 2557 เนื่องจาก 1) การฟื้นตัวต่อเนื่องของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะสหรัฐที่ธนาคารกลางสหรัฐ (FED) มีส่งสัญญาณเกี่ยวกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ และลด-ยกเลิกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ (QE Tapering) อย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา ที่มีผลต่อการส่งออกสินค้าของไทย 2) การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วงครึ่งหลังของปี โดยหากพิจารณาเฉพาะมูลค่าการส่งออก (ราคาปัจจุบันในสกุลเงิน US dollar) คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5 ซึ่งดีกว่าในปี 2556 ซึ่งมูลค่าการส่งออกหดตัวร้อยละ -0.1

ส่วนปัจจัยที่มีการชะลอตัวอย่างชัดเจน ประกอบด้วยรายจ่ายรัฐบาล โดยเฉพาะรายจ่ายด้านการลงทุน ซึ่งคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.5 และรายจ่ายเพื่อการบริโภคคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยในช่วงครึ่งแรกของปี คาดว่ารายจ่ายภาครัฐ ทั้งสองด้านนี้จะชะลอตัวลงทั้งคู่ (ร้อยละ -0.5 และ -5.2 สำหรับ

การบริโภคและการลงทุนภาครัฐ ตามลำดับ)

คาดว่ารายจ่ายเพื่อการบริโภคภาครัฐจะขยายตัวมากที่สุดในปีไตรมาส 4 (ร้อยละ 6.1) และรายจ่ายเพื่อการลงทุนขยายตัวร้อยละ 21.8 ในไตรมาส 3 เนื่องจากผลของปีฐานที่ต่ำมากในช่วงไตรมาส 3/2556 ในขณะที่รายจ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะมีรูปแบบคล้ายกัน คือ ชะลอตัวในครึ่งแรกของปี และจะฟื้นตัวในช่วงครึ่งหลังของปี โดยการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนในช่วงครึ่งแรก คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -1.7 และ -8.1 ตามลำดับ

ในครึ่งหลังของปีจะปรับตัวดีขึ้นตามการเมืองที่น่าจะเริ่มคลี่คลายในช่วงไตรมาส 2 โดยคาดว่าทั้งปี 2557 การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ 1.8 และ 1 ตามลำดับ โดยการชะลอตัวของการบริโภค-การลงทุนภาครัฐและเอกชนในช่วงครึ่งแรกของปี และการฟื้นตัวในช่วงครึ่งหลังของปี 2557 นี้ ตั้งอยู่บนข้อสมมติว่าปัญหาการเมืองจะยืดเยื้ออีกประมาณ 1-2 เดือน และจะได้ข้อยุติภายในช่วงไตรมาส 2 ซึ่งปัจจุบันการยกเลิกการปิดพื้นที่สาธารณะ และการย้ายสถานที่ชุมนุมมาที่บริเวณสวนลุมพินี สามารถช่วยได้เฉพาะด้านความปลอดภัย ซึ่งมีผลต่อการท่องเที่ยวและการใช้จ่ายบริโภคภาคเอกชนบางส่วนเท่านั้น

ส่วนด้านการลงทุนยังคงได้รับผลจากความไม่แน่นอนของการเลือกตั้งและการจัดตั้งรัฐบาลอยู่ ดังนั้นการลงทุนจึงเป็นปัจจัยที่คาดว่าจะมีการฟื้นตัวช้าที่สุด นอกจากนี้การปรับตัวของสินค้าคงคลังคาดว่าจะลดระดับลง หลังจากที่มีการสะสมเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงในปี 2555-2556 โดยคาดว่าทั้งปี 2557 น่าจะปรับลดลงประมาณ -2.5 หมื่นล้านบาท (ณ ราคาปี 2531) ก็เป็นอีกปัจจัยที่ทำให้แนวโน้มเศรษฐกิจในปี 2557 ชะลอตัวลง

นอกจากนี้ ในการประเมินผลจากปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจทั้งจากวิกฤตการเมืองที่อาจจะยืดเยื้อกว่าที่คาดการณ์ หรือแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่น่าจะดีขึ้นเร็วและช้ากว่าที่คาด ทำให้กำหนดสถานการณ์เสี่ยงที่อาจทำให้

กับเศรษฐกิจ

ยุทธนา เศรษฐปราโมทย์

ผู้อำนวยการหลักสูตรเศรษฐศาสตรจารย์

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ นิด้า

www.econ.nida.ac.th;yuthana.s@nida.ac.th

เศรษฐกิจปรับตัวดี หรือแย่กว่ากรณีปกติที่กล่าวถึงข้างต้น (จีดีพีขยายตัวร้อยละ 2.6) ได้ดังต่อไปนี้

Scenario 1 : ปัญหาการเมืองมีการยืดเยื้อต่อเนื่องถึงครึ่งหลังของปี 2557 และยังไม่มีการตกลงเรื่องการจัดตั้งรัฐบาล และแนวทางการปฏิรูปในช่วงครึ่งแรกของปี คาดว่าจะทำให้ GDP Growth ลดลงเหลือร้อยละ 1.9

Scenario 2 : ปัญหาการเมืองมีการยืดเยื้อต่อเนื่องถึงครึ่งหลังของปี 2557 เหมือนในสถานการณ์ที่ 1 และเจอปัญหาซับซ้อนจากเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัวช้ากว่าที่คาด GDP Growth จะปรับตัวลงเหลือร้อยละ 1.4

Scenario 3 : ปัญหาการเมืองไม่ยืดเยื้อ และมีข้อตกลงในช่วงครึ่งแรกของปี 2557 เหมือนในกรณีพื้นฐานและเศรษฐกิจโลกฟื้นตัวเร็วกว่าที่คาด GDP Growth จะขยายตัวได้ร้อยละ 3.1

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความเสี่ยงของเศรษฐกิจไทยในปี 2557 มีสูงมาก ช่วงไตรมาส 2 ซึ่งจะถึงนี้ จะมีความสำคัญไม่เฉพาะด้านการเมืองแต่รวมถึงทิศทางเศรษฐกิจไทยอีกด้วย ซึ่งผลที่เกิดขึ้นซึ่งน่าเป็นห่วงกว่าการขยายตัวของจีดีพีในปี 2557 ก็คือ ผลต่อเนื่องต่อการลงทุน ทั้งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาล และการลงทุนเพิ่มศักยภาพการผลิตของภาคเอกชน รวมถึงการลงทุนทางตรงต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว สุดท้ายผมหวังว่าปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศจะคลี่คลายในทางที่ดี และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยึดถือประโยชน์ที่มีต่อประเทศโดยรวมเป็นสำคัญในการตัดสินใจทางการเมืองครับ ■